

For øvrige bidragsberettigede er retten til at få normalbidraget udbetalt med det fulde grundbeløb betinget af, at den bidragsberettigedes årlige indtægt, beregnet efter reglerne i stk. 4, ikke overstiger følgende beløb, jfr. dog § 333:“.

§ 3. Denne lov træder straks i kraft.

Ved fremsættelsen af lovforslaget udtalte *Ragnhild Andersen* (DK) som ordfører for forslagsstillerne bl. a.:

„Når mit parti fremsætter dette forslag, er selve forslaget ikke nyt, ejheller de synspunkter, mit parti har nedlagt deri. Ved den seneste behandling af spørgsmålet om normalbidragets udbetaling til enlige mødre og om indtægtsgrænserne herfor — denne behandling foregik i det høje ting i marts 1953 — fremsatte mit parti forslag indeholdende de samme synspunkter og de samme ændringer, som vi foreslår i dag, og vi havde allerede da tidligere fremsat de samme ændringsforslag.

Når vi altså vender tilbage til dette forslag, kommer med det igen og igen, skyldes det den simple kendsgerning, at der i mellemtiden ikke er sket nogen som helst forbedring eller ændring, der har rettet ved det forhold, at det store flertal af enlige mødre og enker i vort land slet ikke får den støtte og hjælp, som de har behov for. Det er en kendsgerning, at samfundet i allerhøjeste grad overlader til disse mødre alene at føre en meget vanskelig, en ofte fortvivlet og i nogle tilfælde endda håbløs kamp for at skabe et hjem for deres børn, som rummer tryghed og glæde, og hvor savnet af faderen — for det er jo i reglen mødrene, der bliver alene — ikke føles for tungt og ikke sætter sit præg på børnene. I mange tilfælde er som nævnt mødrenes kamp håbløs, fordi økonomien er for ringe, fordi det alene beror på hende selv at klare alle vanskeligheder.“

Der kunne efter ordførerens opfattelse i forbindelse med spørgsmålet om de enlige mødres vanskeligheder og samfundets pligt til at hjælpe dem „være god grund til at rejse adskillige andre spørgsmål og også at stille adskilligt flere ændringsforslag til forsorsloven. Det har mit parti ikke gjort ved denne lejlighed. Vi anser de to foreslåede ændringer for meget væsentlige og har derfor i forventning om at nå et resultat på disse områder ladet os nøje med at foreslå de nævnte bestemmelser ændret til gavn for enkerne og de enlige mødre. Skulle det imidlertid vise sig, at man fra anden side er parat til mere vidtrækkende ændringer til gavn for de enlige mødre, som så ubetinget er samfundets stedbørn, så er vi mere end villige til at gå ind på sådanne forslag, mere end villige, og vi forventer, at den højtærede socialminister stadig har sin opmærksomhed henvendt på, at der udover indtægtsgrænserne er en lang række andre spørgsmål, som de enlige mødre må have løst.“

Ved lovforslagets 1. behandling pegede *socialministeren* på, at